

L'OPINIÓ

Any V-Número 367
Preu: 10 cèntims • BARCELONA • Dissabte, 6 d'agost de 1932

EL MANTENIMENT DE L'ORDRE PUBLIC, FUNCIO CATALANA

Ha produït certa sorpresa la rapidesa amb què la Cambra ha aprovat l'article vuitè de l'Estatut, el que fa referència a l'organització dels serveis d'ordre públic en la Catalunya autònoma. Era creença general que els unitaristes intentaríen per tots els mitjans assignar a la Generalitat un paper merament decoratiu en les funcions de governació interior. Ara, en veure com la fórmula Esplà, atalada per la minoria catalana, s'imposava tan fàcilment, s'ha produït una reacció agradable en el nostre poble.

Nosaltres havíem previst que la batalla aferrissada de l'Estatut tindria lloc entorn de l'article setè. Era el punt de l'ensenyament el que podia provocar més recels dels representants espanyols. Ells saben l'obra important que a Catalunya s'ha realitzat en el camp de la cultura i de la pedagogia, malgrat les traves centralistes. Per la tasca feta, preveuen la futura. Si nosaltres fòssim uns incapaces, no haurien vacil·lat a atorgar-nos tota mena de facilitats. Les resistències i les reserves que ens han sortit al pas en la qüestió de l'ensenyament, no fan res més que honorar-nos. Ells estan segurs que nosaltres ens farem valer extraordinàriament les atribucions aconseguïdes. Per això els monàrquics adjectivats de "desfeta nacional" la sessió en la qual fou votat l'article setè. Està en la nostra mà el no decepcionar-los.

L'Ordre públic es presentava de diversa manera. En aquesta matèria, els catalans no tenim al darrer una obra feta que aboni les nostres pretensions. Ens han mancat l'ocasió i els mitjans. Semblava, a primer cop d'ull, que això invitava a la reflexió de les Constitucions. Però el cas és que tampoc el Poder Central no pot enorgullir-se del manteniment de l'Ordre públic a Catalunya. Durant una pila d'anys, la gestió governativa a casa nostra no ha estat separada ni per un moment del fracàs. De les persones encarregades de mantenir l'ordre, en comptes de solucions i de palliatius, en sortien sempre provocacions i atiments. Ens passarem de l'anècdota, car està viva en la memòria de tots els ciutadans. L'Estat confessa en algunes ocasions la seva impotència per a decabellar a Catalunya una política coherent. Per això lliurava la governació de les "provincies" catalanes a energúmens i amorals, els quals actuaven per compte propi i en ple de bandolers. El Govern es desentenia de l'afar, única manera d'anar tirant, ambició màxima de la vella política espanyola.

Amb la intervenció més o menys directa de catalans en la funció de govern, ha aconseguit la República igualar les tints melodramàtiques del panorama català i revestir d'una certa dignitat el principi d'autoritat.

A la República li es arribada l'hora d'endegar definitivament el problema fins ara insoluble de la conservació de l'ordre a Catalunya. No és d'estranyar que s'hagi trobat aviat la fórmula, tota vegada que en les dues bandes existia el desig ardent de trobar-la. L'Estat sap que nosaltres farem tots els possibles per a assegurar la normalitat dintre de casa, pel compte que ens té. I sap que fent-ho així, tant com per a nosaltres, treballarem per a ell, car s'ha tret de sobre el pesombre de la governació de Catalunya, en la qual hi ha fracassat tantes vegades. La lògica ens diu que hauria estat insensat espantar la qüestió. Els diputats de les Constitucions, en aquesta ocasió, han pogut decidir, d'acord amb llur patriotisme i amb les nostres demandes. S'ha trobat la fórmula més convenient per a tothom.

Cal que els catalans ens percatem bé de les obligacions que ens imposarà la vigència de l'article vuitè de l'Estatut. L'Estat no ens traspasa cap organització perfecta, ni molt menys. Li hem demanat que ens deixi per a nosaltres la solució dels problemes delicats de l'Ordre públic i l'Estat ha accedit a cedir-nos els problemes. Aquesta és la realitat d'aquest traspàs de serveis.

Allò d'una necessitat més urgent, és l'organització del prestigi de l'autoritat. Fets que algú creuria insignificants, esdevinguts aquests dies, demostren que la República no ha estat pas un revulsiu prou fort per a bandejar certs costums i canviar procediments inacceptables. Hem de voler que la Catalunya autònoma aconsegueixi per a l'autoritat el respecte i l'estimació públics, sense necessitat d'obligar-la a incórrer ni en debilitat ni en toleràncies equívokes.

Consell de Gabinet

EL GOVERN CREU CONVENIENT CONVOCAR ELECCIONS PARCIALES PER A LA PROVISIO DE VACANTS DE LA CAMBRA EN LA PRIMERA QUINZENA DE SETEMBRE

Madrid, 5. — A dos quarts de dotze del matí ha quedat el Govern reunit en Consell a la Presidència.

Els ministres no han fet cap manifestació a l'entrada. Unicament el de la Governació ha dit que demà no assistiria al Consell que se celebrava a la Granja, sota la presidència del cap de l'Estat perquè aquesta nit surt cap a Galícia.

La reunió ministerial ha acabat a tres quarts de tres de la tarda.

El ministre d'Agricultura ha facilitat la següent nota oficial de que s'ha tractat en la reunió ministerial:

Presidència. — Aprofitant l'expedient perquè la representació de la Unió Nacional d'Estudis Hispànics assisteixi al XIV Congrés Internacional de Federacions d'Estudiants que se celebrarà a Riga.

Projecte de decret declarant oficial el cens general de la població d'Espanya.

Decret marcant les dates de l'11 al 30 de l'actual per a l'exposició al públic de les llistes provincials del cens

electoral a l'Ajuntament de Ceuta.

Estat. — S'ha acordat presentar a les Corts per a la seva aprovació el conveni internacional per a la reglamentació de la pesca de la balena.

Guerra. — El Consell ha examinat la petició de l'Ajuntament de Saragossa relativa a la cessió de les casernes d'aquella capital i la construcció de noves.

Decret autoritzant les Diputacions, Capítols, Mancomunitats Interinsulars per a la comissió de plecs de proposició de subhasta o concurs oficial en dues o més oficines, o establiments dins del terme de la seva jurisdicció al mateix dia i hora.

Decret autoritzant el ministre de la Governació per al corresponent concurs per a l'arrendament d'un local amb destinació a oficines de l'Estat Sanitària del Port de Huelva.

Treball. — Reglament per a l'execució de la Llei de 27 de novembre de 1931 relativa a les col·locacions obreres.

Finances. — Projecte de Llei res-

MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT

La discussió de l'Estatut al Parlament.--Les forces suprarregionals i interregionals són l'Exèrcit i la Guàrdia civil.--Desmentiment als rumors de destitució del comandant de Mossos d'Esquadra, senyor Pérez Farràs.--Una protesta dels exportadors de fruita per la política seguida pel ministre d'Agricultura

El President de la Generalitat, senyor Macià, com acostuma a fer tots els divendres, rebé ahir, al migdia, els periodistes que fan informació en aquell centre oficial.

A preguntes d'un dels reporters, el senyor Macià manifestà que encara no s'havia resolt la crisi plantejada pel Comissari de la Generalitat a Lleida, senyor Bellí. El President tingué uns mots d'elogi per l'actuació d'aquest senyor i reiterà el seu desig de fer-lo

tabilitat l'article 289 del reglament de la Llei de 8 de juliol de 1922 dictat per a l'execució de la Llei de 12 de desembre de 1921.

Autoritzant els Ajuntaments on es construeixin cases barates per a establir un recàrrec que no podrà excedir del 75 per cent sobre l'impost municipal de tancats.

Decret autoritzant les associacions professionals perquè s'acullin a la Llei de gener d'enguany, en el que es refereix al gaudi de l'exempció de l'impost del Timbre en els documents d'ordre interior.

Agricultura. — S'han aprovat diversos expedients.

Obreres públiques. — El ministre ha exposat els antecedents de la qüestió plantejada per la construcció que s'ha aixecat en terrenys dels molins de Maliaño, Santander, les quals priven el desenrotllament de les obres aprovades per la Junta d'aquell port.

El Govern ha començat a estudiar l'avantprojecte de llei orgànica del Tribunal de garanties constitucionals que li ha estat tramès per l'Associació Jurídica Assessora.

AMPLIACIO DEL CONSELL

Madrid, 5. — En el Consell de Ministres celebrat aquest matí a la Presidència, s'ocuparen una mica detingudament de les eleccions que s'han de celebrar per tal de cobrir les vacants existents a la Cambra. El Govern posarà a la deliberació de les Corts la forma i la data en què s'hauran de celebrar les sudides eleccions.

Una de les coses la qual ha determinat el Govern a sotmetre aquest assumpte a les Corts, ha estat l'actitud de determinades minories, les quals creuen que aquestes eleccions parcials no s'han de celebrar fins que estigui aprovada la Llei d'incompatibilitats, i encara hi ha altres minories que creuen que per ara no s'han de celebrar. El Govern podia haver decidit per sí mateix, però el seu criteri és que se celebrin i que la Cambra decideixi la data en què s'hauran de convocar aquestes eleccions. El Govern opina que s'han de celebrar, el més tard, en la primera quinzena del proper setembre.

També tractaren de la immigració, i el ministre d'Estat féu veure als seus companys la necessitat de restringir-la tot el possible, puix que augmentaria la crisi de treball existent a Espanya.

Tractaren, per últim, en línies generals, del Consell que demà celebraran a la Granja, sota la presidència del cap de l'Estat, i en el qual es tractarà dels viatges del senyor Alcalá Zamora a Santander i San Sebastián. Es molt possible que l'acompanyi com a ministre de jornada, el de Marina, senyor Josep Giral.

desistir del propòsit dimissionari. De totes maneres — indicà el senyor Macià — si el senyor Bellí insisteix en la seva actitud no tindrem més remei que pensar en la substitució.

—Què podeu dir-nos respecte la tramitació de l'Estatut al Parlament? — interrogà un informador.

—Estic molt satisfet de la conducta observada per la minoria catalana. Quant a la marxa de l'Estatut, encara que no pugui estar satisfet del tot, no es pot negar que les coses avancen bastant favorables, de tal manera que dimarts o dimecres quedarà aprovada la qüestió de l'ordre públic i amb això s'haurà donat un gran pas per l'obtenció definitiva de la nostra autonomia.

Un periodista li preguntà què s'havia d'entendre per forces suprarregionals i interregionals. El senyor Macià respongué que amb tal denominació volia significar l'exèrcit i la guàrdia civil, encara que de tot això no se n'ha de parlar fins aprovat l'Estatut, quan la comissió mixta procedeixi a concretar els punts dubtosos i a delimitar i estructurar els serveis i les relacions recíproques.

—Teniu projectada alguna excursió per a aquesta setmana? — demanà un altre company.

—Sí. Demà, dissabte, a la tarda, aniré a Argemón i el vespre a Terrassa. Diumenge, al matí, assistiré a la col·locació de la primera pedra del grup de deu cases barates per a obrers que s'han instal·lat a Sant Andreu per iniciativa de la Generalitat.

El dia catorze — prosseguí el senyor Macià — aniré a Gironella, Berga i Puigreig, on passaré la jornada. A la nit m'arribaré a Ribes, on tinc una filla casada. Finalment, el dia 16, aniré a Moià, per a assistir a la solemne inauguració del monument erigit a honor de Rafael de Casanova, conseller en cap de Barcelona, natural d'aquella població.

—Què podeu dir-nos respecte la destitució del comandant dels Mossos d'Esquadra, senyor Pérez Farràs?

El senyor Macià respongué que els rumors circulats mancaven de fonament, i afegí:

—Mai no s'ha ocorregut a ningú la destitució del senyor Pérez Farràs. Per la meua part n'estic molt satisfet perquè sempre ha complert dignament el seu deure, i mai no m'ha calgut de fer-li una sola observació.

El President rebé seguidament — a presència dels periodistes — una comissió d'exportadors de fruites, els quals es lamentaren de la política fructera desenrotllada pel ministre d'Agricultura, que qualificaren en tons molt durs. Feren observar que arran de les disposicions del ministre en un sol dia — dilluns d'aquesta setmana — es perdé per valor de mig milió de pessetes de fruita que es troba ara feta malbé a Cèrber. Així mateix — afirmà un dels comissionats — a Hendaia se'n perdren vint-i-cinc mil paquets i igualment succeí a Perthuis.

Els representants esmentats mostraren fotografies de les caixes de fruita descompostes a l'estació fronterera.

El senyor Macià prometé tenir en compte les suggestions, i s'acomiadà dels pàges i dels periodistes per a acudir al telèfon, on el sol·licitaven de Lleida, per tractar possiblement de la dimissió del senyor Bellí.

L'EXPORTACIO DE CAPITALS

El ministre de Finances, senyor Carner, ha estat assetjat pels periodistes, els quals li han preguntat si facilitaria una nota explicativa de l'esdevingut amb l'exportació de capitals.

—No hi ha nota—ha respost el ministre—. Tota la informació que ha publicat la Premsa és verídica. L'únic que em cal desmentir és que s'hagi imposat cap multa. Això no es pot fer fins que es tramiti el sumari pel jutjat especial i es determini la pena en què ha incorregut cada un dels encartats.

CORREU ALEMANY

BRUNING, ARBITRE DE LA SITUACIO

BRUNING
L'ex-canceller alemany, el qual les darreres eleccions han convertit en àrbitre de la situació política.

Les eleccions del diumenge passat no han donat—malgrat els càlculs de molta gent—, la majoria absoluta als nacional-socialistes. Aquests, per a formar Govern, necessiten el suport o el concurs d'altres partits. Sembla que sense la col·laboració del partit del Centre no hi haurà manera que les dretes formin Govern. Les eleccions han posat Brüning, i no a Hitler, com a àrbitre de la situació.

Ningú no sap el que farà el Govern actual davant d'aquest fet. Deixarà que es formi un Govern de concentració, amb elements del Centre, o prosseguirà governant amb les seves mesures dictatorials i arbitràries, prescindint del Parlament? L'espectació és gran. En aquests moments ningú no es pregunta què farà Hitler, sinó què farà Brüning (estarà disposat a col·laborar amb les dretes, sobretot amb elements nacional-socialistes?), i què faran el canceller von Papen i el general Schleicher.

Els nacional-socialistes, malgrat la seva victòria—no tan gran, però, com esperaven—, passen en aquests moments a segon terme del pla polític, tota vegada que no havent obtingut la majoria absoluta, i si sols no poden fer res. Les eleccions—i això és molt important—han demostrat, també, que els nacional-socialistes han arribat al punt màxim del seu apogeu: en cap districte no han obtingut ara més vots que en les darreres eleccions, presidencials i pel Landtag.

Aquesta és la situació de les peces en el tauler polític d'Alemanya, a l'endemà de les eleccions. — T.

Berlin, 3 d'agost